

Audycja Nr 80 Temat: „Przypowieść o owcach i kozłach” 16 Luty 2008.

Audycja „Wczoraj, dziś i na wieki”, mile wita wszystkich słuchaczy w nadziei, że wakacyjny odpoczynek pomógł Państwu nabrać sił i chęci do całorocznych zmagañ. - Tadeusz Żurek, Przemysław Merski i Ireneusz Kołacz przygotowali dla wszystkich słuchaczy następną, bardzo ciekawą Przypowieść Pana Jezusa, o „owcach i kozłach”. Przypowieść tą zapisał ewangelista Mateusz w 25:31-46. Spośród blisko 60-ciu przypowieści Pana Jezusa, nasza dzisiejsza przypowieść o owcach i kozłach, jest jedyną przypowieścią, w której nasz Pan przenosi nasze myśli do następnej Epoki po „*Wiek Ewangelii*”, czyli do czasu Tysiąclecia Obj.20:4-7, który nastąpi po okresie „*wielkiego ucisku*”, jakiego nie było od początku świata aż dotąd, i jakiego już więcej nie będzie. Mat.24:21, i Obj.7:14. Przypowieść ta, naucza nas o sprawiedliwości Bożej, w której Bóg pokornych i miłosiernych ludzi, pokazanych w klasie „*owiec*”, za dobre wynagrodzi, natomiast opornych i upartych grzeszników, reprezentowanych w klasie „*kozłów*”, za złe ukarze. Ale przyjrzyjmy się bliżej tej przypowieści i przeanalizujmy ją; jaką prawdę ona przedstawia? – Co ona nas uczy? – I jak my powinniśmy się do niej zastosować? –

Zauważmy, że Pan Bóg dokładnie zaplanował i określił każdy etap swojej działalności, którą podzielił na „*Wieki*” i „*Dyspensacje*” I tak pierwszy okres zwany „*Pierwszym Światem*”, trwał od stworzenia Adama aż do „*Potopu*”. 2 Piotr 3:6;1 Mojż. 6:1-13. Następny okres, inaczej zwany wiekiem „*Patriarchów*”, Dzieje Ap. 7;8 Rozpoczął się przymierzem Pana Boga z Abrahamem i trwał do śmierci Jakuba a następny po nim wiek żydowski rozpoczął się od śmierci Jakuba a skończył się trzy i pół lata po śmierci Pana Jezusa, kiedy łaska przeszła do Pogan a pierwszym z nich był Korneliusz Dzieje Ap. 10:1 – Czwarty wiek, to okres „*Wesołej Nowiny*”, Mar. 1:14-15, Dzieje Ap. 15:14, Mat. 24:14, który rozpoczął się od chrztu Pana Jezusa w rzece Jordan i trwać będzie aż do uwielbienia żywego „*Kościola*” w Niebie, czyli wyniesienia do chwały „*Ciała Chrystusowego*”, tych 144-tysięcy drogo kupionych z ziemi istot ludzkich, o których nasz Zbawiciel wspomina, a zapisał to Objawiciel Jan w 7:1-4. Piąty wiek natomiast, jest jeszcze przed nami; Efez. 2:7 Na podstawie Pisma Świętego wiemy, że będzie on trwać tysiąc lat i w tym czasie właśnie ma się wypełnić wspomniana przypowieść o owcach i kozłach. Charakterystyką owiec, jest posłuszeństwo i lojalność wobec swego pasterza, oraz spokój, cichość, łagodność i pokora. Kozły natomiast mają znacznie inną charakterystykę; na ogół są uparte, zaczepne i nieposłuszne.

Pod koniec każdego wieku, tak żydowskiego jak i ewangelicznego, odbywa się żniwo, czyli czas rozdzielania. Tak też będzie pod koniec wieku tysiąclecia. Podczas tego wieku, szatan będzie związany Obj. 20:2 i nie będzie mógł szkodzić, ani wpływać na umysły ludzkie, a wiedza i świadomość praw Bożych napełnią cały świat. Serca ludzkie zostaną ujarzmione i przeorane a w nich zasiany zostanie autorytet Chrystusowego królestwa. Każda indywidualna istota ludzka, będzie miała sposobność dojścia do zrozumienia Bożej woli, oczyszczenia swoich myśli, naprawienia swojego charakteru i zakorzenionych w umysłach nawyków i tradycji nauczanych przez różne

systemy religijne. Wtenczas wyłonią się dwie klasy; klasa żyjących na wieki, oraz klasa wtórej śmierci. Przepowiedź o owcach i kozłach odnosi się, więc do czasu drugiej obecności naszego Pana, już wraz z „Kościołem”, jako wyznaczonego przez Boga i namaszczonego duchem świętym „Chrystusa”, króla całej ziemi. Właśnie z Ew. Mat 25:31-46, dowiadujemy się, że wtedy Syn Człowieczy będzie obecny ze wszystkimi aniołami swymi, (czyli ze swoim Kościołem) i z wielką mocą i chwałą. I usiądzie na tronie swej chwały, a przed nim będą zgromadzone wszystkie narody, a On będzie je sądził oddzielając owce na prawą stronę łaski, a kozły na lewą stronę niełaski.

Oczywiście jest to obraz symboliczny, który ma nastąpić, wskazujący na czas sądenia wszystkich pokoleń ludzkich. To rozdzielanie i sądenie zabierze cały wiek Tysiąclecia, a przy jego końcu, kiedy szatan ponownie zostanie rozwiązany (Obj.20:7), pomiędzy wspomnianymi wcześniej klasami zarysuje się duża dysproporcja charakterów. Rozpocznie się żniwo wieku tysiąclecia; przesiewanie i rozdzielanie, po którym pokorne i posłuszne owce zostaną przyjęte do Ojcowskiej łaski, czyli do wiecznego życia: odporne i nieposłuszne kozły natomiast, ze swoim przywódcą szatanem na czele i ze wszystkimi złoczyńcami, zostaną ukarani wiecznym zatraceniem i na zawsze pozbawieni będą życia. Pismo Św. uczy, że ten okres wielkiego Tysiącletniego dnia sądu, Obj. 11:18, 19:11, 20:11-15 będzie się odbywał przed wielkim białym Bożym tronem w sprawiedliwości, a ci, którzy przez ten czas zachowywali i rozwijali ducha Niebiańskiego Ojca, ducha miłości i dobroci, prowadzącego do doskonałości, decyzyjną sędzię, zostaną uznani za lud Pański i otrzymają zgotowane im już od założenia świata Królestwo ziemskie Ew. Mat.25:34. Inni natomiast, którzy w tych korzystnych warunkach tysiącletniego dnia, nie zechcą w zupełnym stopniu rozwinąć ducha miłości i miłosierdzia, jako swego charakteru na podobieństwo Pana Jezusa, będą uznani za Pańskich przeciwników i wraz z szatanem, zostaną zniszczeni. Porównaj, Ks.Obj.20:7-13.

Przez całe sześć tysięcy lat, od stworzenia Adama, każdy człowiek w swoim życiu ziemskim miał sposobność wykazać się przed Bogiem, i złożyć swój egzamin. Kiedy Ap. Paweł pisał drugi list do młodego wówczas Tymoteusza, to w 4: 6-8, tak powiada: „*Albowiem już niebawem będę złożony w ofierze, a czas rozstania mego z życiem nadszedł. Dobry bój bojowałem, biegu dokonałem, wiarę zachowałem; a teraz oczekuje mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu da Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, lecz i wszystkim, którzy umiłowali (sławne) przyjście Jego*”. Apostoł Paweł żyjąc na początku wieku Ewangelii, wierzył i był przekonany, że życiem swoim złożył dobrze egzamin przed Bogiem i wiedział, że czeka go wieniec sprawiedliwości, który otrzyma przy przemienieniu z ludzkiej w duchową naturę. I tak jak mówi apostoł; wszyscy ludzie podobni jemu, żyjący w tym samym wieku Ewangelii, mogą się również spodziewać otrzymania nagrody niebiańskiej od Ojca Niebieskiego. – W wieku Tysiąclecia natomiast, chociaż dużo ludzi pójdzie drogą sprawiedliwości i oni również otrzymają nagrodę, to jednak wysokość nagrody będzie o wiele niższa, ponieważ nikt z ludzi żyjących na ziemi, nie posiadających stanu duchowego, nie będzie mógł zobaczyć Boga, gdyż nawet doskonały człowiek, ludzkim okiem nie może ujrzeć duchowych istot.

Żniwo żydowskie jak i ewangeliczne, zgromadziło jedynie Maluczkie Stadko zwycięzców, a wielkie masy ludzi okazały się niegodne, aby być wybranymi i nagrodzonymi przez Boga, ponieważ pokusy szatańskie zwodzą i oślepiają ogół ludzkości. Jednak w wypadku żniwa wieku Tysiąclecia, w czasie, kiedy szatan nie będzie mógł wpływać na umysły ludzkie, możemy się spodziewać odwrotnego rezultatu. Masy ludzi okażą się lojalnymi „owcami”, które zostaną wprowadzone do życia wiecznego, natomiast stosunkowo względna mniejszość reprezentująca klasę „kozłów”, przez swoją upartość i nieposłuszeństwo Bożemu prawu, kiedy szatan ponownie zostanie rozwiązany, zwiedziona przez niego, zostanie zniszczona na zawsze. I jak czytamy w naszej przypowieści, nastąpi pewne zdziwienie w kręgach obu klas, kiedy król będzie ich sądził i wydawał wyroki. Sprawiedliwi zapytają: „*Kiedy widzieliśmy cię łaknącym, a nakarmiliśmy cię, albo pragnącym, a daliśmy ci pić? A kiedy widzieliśmy cię przychodniem i przyjęliśmy cię albo nagim i przyodzialiśmy cię? I kiedy widzieliśmy cię chorym albo w więzieniu, i przychodziliśmy do ciebie? A król, odpowiadając, powie im: Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście. Wtedy powie i tym po lewicy: Idźcie precz ode mnie, przekłęci, w ogień wieczny, zgotowany diabłu i jego aniołom. Albowiem łaknąłem, a nie daliście mi jeść, pragnąłem, a nie daliście mi pić. Byłem przychodniem, a nie przyjęliście mnie, nagim, a nie przyodzialiście mnie, chorym i w więzieniu i nie odwiedziliście mnie. Wtedy i oni mu odpowiedzą, mówiąc: Panie! Kiedy widzieliśmy cię łaknącym albo pragnącym, albo przychodniem, albo nagim, albo chorym, albo w więzieniu i nie usłużyliśmy ci? Wtedy im odpowie tymi słowy: Zaprawdę powiadam wam, czegokolwiek nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, i mnie nie uczyniliście. I odejdą ci na kaźń wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego”.*

U Pana Boga liczy się jakość, która przejdzie w doskonałość. - Słowo Boże zapewnia nas, że grzech oraz wszyscy ci, którzy będą okazywać sympatię grzechowi, nie przejdą przez granicę końca Tysiąclecia, gdyż mogliby zagrozić szczęściu, pokojowi i błogostawieństwu wspaniałej wieczności – gdzie „*śmierci więcej nie będzie, ani smutku, ani krzyku, ani bóleści nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły*”. Obj., 21:4. Kiedy nasz Pan mówi; „*pierwsze rzeczy*”, to niewątpliwie ma na uwadze to, co już przeszło, życie w grzechu i ciemności: różne nieszczęścia i kataklizmy ludzkie; powodzie, trzęsienia ziemi, wulkany, huragany, głody, zdrady małżeńskie, rozwody, epidemie, choroby, szpitale, a w końcu śmierć. W Bożym królestwie, tego wszystkiego już nie będzie. Chrystus, podczas całego wieku Tysiąclecia, będzie pośrednikiem Gal.3:20, 1 Tym.2:5, Żyd.12:24 Pomiędzy Bogiem a wszystkimi z martwych wzbudzonymi ludźmi i będzie ich podnosił stopniowo przez restytucję aż do stanu, w którym znajdował się pierwszy człowiek Adam, zanim zgrzeszył. Pośrednik lub mediator, to osoba, która prowadzi pertraktacje i łączy obydwie strony.

Do społeczności z Bogiem świat przyjdzie dopiero na końcu Tysiąclecia. Każdy człowiek będzie usprawiedliwiony przez swoje własne czyny. I gdy tysiącletnie królestwo Chrystusowe zostanie ustanowione, to dopiero w tym doskonałym stanie, ludzie będą mogli być oddani Ojcu. W ciągu trwania

Tysiąclecia, Chrystus nie może jeszcze oddać ich Ojcu, ponieważ Ojciec mianował Go, aby był dla całego świata Sędzią, Królem i Pośrednikiem i dzieło naprawy ma doprowadzić do końca, a to będzie dokonane dopiero przy końcu Tysiąclecia. Wszystko ześrodkowuje się dookoła tego, albowiem Chrystus i Kościół to jedno i to będzie usprawiedliwieniem świata. – Postawmy sobie pytanie; czym Adam był na początku? – Był on człowiekiem sprawiedliwym. Ale kiedy Adam zgrzeszył, stał się niesprawiedliwym, niedoskonałym i upadłym; odpadł od społeczności z Bogiem, ponieważ Bóg nie przyjmuje nic nieczystego i niedoskonałego. Usprawiedliwienie, zatem oznacza, podniesienie ze stanu upadku do stanu doskonałości, w którym wszyscy będą dobrzy, sprawiedliwi i doskonali. To właśnie uczyni Chrystus dla całego świata - ludzie zostaną usprawiedliwieni. Tak, więc cały świat ludzkości dopiero przy końcu Tysiąclecia będzie w odpowiednim stanie, aby mógł być oddany Ojcu. Gdy Pośrednik podniesie świat i odda go Ojcu w stanie doskonałym, to od tego czasu ludzie już więcej nie będą potrzebowali pośrednika, ponieważ będą w rzeczywistości sprawiedliwi a nie tylko uważani za sprawiedliwych.

Koniec wieku tysiąclecia, zakończy wszelkie ludzkie sądy, próby i doświadczenia, a zdyscyplinowana klasa pokornych i uczciwie postępujących w prawie Bożym owiec, która swoim życiem, zamanifestuje piękny charakter miłości, sprawiedliwości i pokory, będzie nagrodzona wiecznym życiem w doskonałych ziemskich warunkach. Klasą kozłów natomiast, która będzie zniszczona, będą ci wszyscy, którzy nie skorzystają z zarządzenia Bożego prawa obowiązującego w królestwie Chrystusowym. Odnośnie tego czasu końca oraz przekazania władzy nad doprowadzoną do doskonałości ludzkością Bogu Ojcu pisze apostoł Paweł w 1Kor.15:24-26, 28. *„Potem nastanie koniec, gdy odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc. Bo On (Chrystus) musi królować, dopóki nie położy wszystkich nieprzyjaciół pod stopy swoje. A jako ostatni wróg zniszczona będzie śmierć. A gdy mu wszystko zostanie poddane, wtedy też i sam Syn będzie poddany temu, który mu poddał wszystko”*. I wtedy wola Boża wypełni się na ziemi jak jest w niebie.

I na tych rozmyślaniach nasz czas dobiegł do końca. Mamy nadzieję, że wytłumaczenie przypowieści o owcach i kozłach na podstawie Pisma Świętego, usłuży pomocą w zrozumieniu Bożego Planu Zbawienia wszystkich ludzi. A obecnie, przez następne pół godziny będziemy czekali na telefony od was. Prosimy dzwonić pod numer: 9415 – 1923. - Serdecznie żegnając się z wami drodzy słuchacze, chcemy jeszcze na koniec, przypomnieć adres naszej strony internetowej; www.polishbiblestudents.com - polishbiblestudents wpisujemy jako jedno słowo. Czekamy na wasze telefony pod numerem: 9415- 1923, a wszystkim słuchającym, życzymy dobrej nocy.